

ಮುಕುಂದ ಜೋಷಿ ಅವರ ಪುಸ್ತಕಗಳು

ಅವರಿಬ್ಬರ ಭೇಟಿ. ಅಭದ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರರ ಸ್ನೇಹವೇ ಸ್ವರ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಮಾತುಗಳು ಹೇಗೆ “ಮೇರೆ ಹಂದಂ ಮೇರೆ ದೋಸ್ತಾ” ಚಿತ್ರದ ಲತಾ ಮಂಗೇಶಕರ್ “ಚಲೋ ಸಜನಾ ಜಹಾಂತಕ್ ಘಟಾ ಚಲೇ” — ಹಾಡನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೇ ಕೇಳಿದಾಗ ಉಮ್ಮಳಿಸಿ ಬಂದು ಮಾತಿನ ಹಂಗಿಲ್ಲದೆ ಇಬ್ಬರ ಮನಕ್ಕೂ ವೇದ್ಯವಾಯಿತು — ಎಂಬ ಮಾಯಕದ ಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಕುಂದ ಆರ್ಥರಾಗಿ ಆಗಾಗ ಹೇಳುವುದಿತ್ತು. ಅವರ ಮದುವೆ ಆದ ಜಾಗವೂ ರೂಪಕಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ. ಗೋವಾದಲ್ಲಿ ಪರಿಚಿತರಾಗಿ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ನಡೆಸಿದ ಅವರ ಮದುವೆ ನಡೆದಿದ್ದು ಮೀರಜ್‌ನಲ್ಲಿ. ಅದು ಕರ್ನಾಟಕ, ಗೋವಾ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದ ಬರುವ ರೈಲು ಮಾರ್ಗಗಳು ಸಂಧಿಸುವ ಜಂಕ್ಷನ್. ಅದಕ್ಕೆ ಮೀರಜ್ ಜಂಕ್ಷನ್ ಎಂದೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಅವರು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಬಂದು ಜೀವನವನ್ನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮುದ್ದಾದ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು. ಮೊದಲನೆಯವಳು ತನ್ಮಯಿ. ನನ್ನ “ತನ್ಮಯಿಯ ಸೂಟಿ” ಕಥೆಯ ತನ್ಮಯಿಗೆ ಆಕೆಯೇ ಸ್ಫೂರ್ತಿ. ಎರಡನೆಯವಳು ಪ್ರಿಯಂಗು. ಮುಕುಂದ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೋಹನ ರಾಕೇಶರ “ಆಷಾಢದ ಒಂದು ದಿನ”ದ ಪ್ರಿಯಂಗುಮಂಜರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ.

ತಲತ್ ಹಾಡುಗಳೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಜೀವ. ಸುಲಭಕ್ಕೆ ಸಿಗದ ತಲತ್ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ಅವರ ಆಸಕ್ತಿ. ಅದು ಆಮೇಲೆ ನನಗೂ ಅಂಟಿತು. ಟೇಪರೆಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಹಚ್ಚಿ ಸಮ್ಮೋಹನಿಗೊಳಗಾದವರಂತೆ ಇಬ್ಬರೂ ಕೂತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ತಲತ್ ಅತಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ “ಜಯೇಂಗೇ ಮಗರ್, ಮುಸ್ಕುರಾ ನ ಸಕೇಂಗೆ, ಅಗರ್ ಜಿಂದಗೀ ಮೇ ಮೊಹಬ್ಬತ ನಹೀ ಹೈ” ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ, ಅವನ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯ ಶೈಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸೈಗಲ್‌ರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿದೆ. ಕ್ರಮೇಣ ನಂತರ ತಲತ್ ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಶೈಲಿಗೆ ಮರಳಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಆ ಕ್ರಮದಲ್ಲೇ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರು “ತಲತ್ ಅಪರೂಪದ ಸಿನಿಮೇತರ ಹಾಡುಗಳ ನಾಲ್ಕು ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ಗಳ ಗಿಫ್ಟ್ ಪ್ರಾಕ್ಟ್ ಎಚ್.ಎಂ.ವಿ.ಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಆಗಿದೆ. ನನ್ನ ಬರ್ಥ್‌ಡೇ ಬರೋದು ಇನ್ನಾವಾಗಲೋ. ಅದನ್ನು ನನಗೆ ಈಗಲೇ ಗಿಫ್ಟ್ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡ್ರೀ. ರಿದಮ್ ಹೌಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ದಿವಸ ಇರೂದಿಲ್ಲ ಅವು” ಎಂದು ಗೋಗರೆದು ನನ್ನಿಂದ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಅವರನ್ನು ಖುಷಿಪಡಿಸಲೆಂದೇ “ತಲತ್ ನೀನೇಕೆ ಹಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ” — ಎಂದು ಒಂದು ಕವಿತೆ ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಆ ಜಮಾನಾದ ನನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಥೆ ಕವಿತೆಗಳ ಮೊದಲ ಓದುಗ ಅವರೇ. ಆಗ ನನಗೆ “ಗಡ್ಡ”ವಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ನನಗೆ “ದಾಡೀ” ಎಂದು ಕರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿ

ಜೂನ್, 2020

ವಾಯಾರ